

—*L'espectre de Cartago*, de Jacques Marquin.

Edicions La Cúpula.

—*Dirty Comics*, diversos autors.

—*La volta al món de Ric i Clara*, de Wilhelm i Swarte.

Ed. Lumen.

—*Aventures de Mafalda*, de Quino.

—*Aventures de Charlie Brown*, de Schulz.

Altres editorials.

—*La rebel·lió en la granja*, de Jean Giraud. Destino.

—*Aventures extraordinàries de Massagran*, per Madorell, Ed. Casals.

—*Els testament de Godofred Bouillon*, de Chaland, Iara.

—*Aventures de Tintin*, d'Hergé. E. Juventud.

—*L'enigma de Gaudí*, per Sire. Ed. Maimés.

—*Un viatge en globus*, de Florenci Clavé. El savi de Vallvidrera.

—*El país de Fullarca*, de Madorell. Ed. Unicorn.

—*Què és l'autonomia*, de Florenci Clavé. Generalitat valenciana.

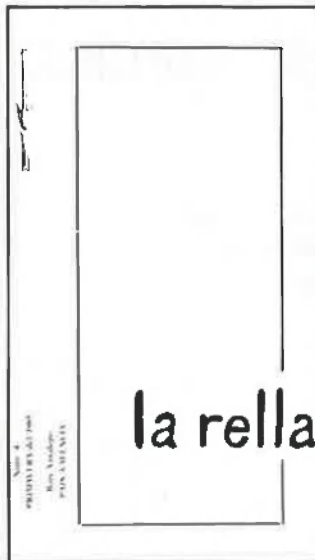
—*Camacuc*, revista infantil mensual.

Decididament, no sembla que el futur de les edicions de còmic en català siga molt esperançador i, sobretot, si les comparem amb les produccions en castellà. Pel que fa al País Valencià, haurem d'esperar que passen uns anys fins que la normalització de la llengua siga tal que el públic potencial compre textos en català abans que en castellà. I això comptant amb un decidit suport per part de les institucions més o menys oficials, ja que són les que es troben en millor disposició per a finançar una publicació.

Una revista que creix

La revista de cultura *La Rella*, vinculada a la comarca del Baix Vinalopó, però plantejada des d'una visió global del País Valencià, ha complert la seua promesa fundacional i ha arribat al número quatre. I ho ha fet seguint una trajectòria ascendent en tots els sentits. En la varietat del material i les preocupacions interdisciplinàries de l'equip de redacció, en la qualitat de les col·laboracions i en el prestigi que ha anat aconseguint dins els cercles intel·lectuals.

Aquest quart volum de *La Rella* promet, d'alguna manera, que no serà l'últim, i presenta un interessant conjunt d'articles, textos literaris i ressenyes. La Festa d'Elx ha merecut, de bon principi, l'atenció especial de la revista i, en aquest cas, és Joan Castano qui en fa una aproximació, a través del refranyer. La toponi-

mia de la serra de Santa Pola i el parlar de la Marina Alta són objectes d'estudi per part de J. A. Molina i Jordi Colomina, respectivament. Antoni Ferrando, catedràtic de Lingüística Valenciana a la Universitat de València, hi publica el discurs que llegí en la celebració dels Jocs Florals de Barcelona, l'any

1984, una evocació erudita i afectuosa d'aquesta mena de certàmens.

La col·laboració de Rodolf Sirera consisteix en un text que va desenvolupar en l'última edició de la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo, «Sobre l'escriptura teatral». La crisi del text dramàtic i la interrogació sobre el seu paper en el teatre actual centren aquesta reflexió. Finalment, l'apartat de treballs de recerca es tanca amb un article d'Enrique García Díez sobre la generació *Beat* americana. Un paper que retorna sobre aquell moviment literari, les principals figures i les condicions històriques i culturals.

Precisament, l'apartat d'obres de creació connecta amb aquest tema, ja que ofereix unes traduccions d'escriptors de l'inconformisme americà dels anys 50. Acompanyen aquesta versió d'Antoni Parada la traducció de dos poemes de John Ashbery, a càrrec de J. A. Álvarez i J. M. Escolano, i un interessant recull de narrativa popular a la Vila Joiosa.

Concursos per a joves

Del 25 d'abril al 4 de maig ha tingut lloc a València el Certamen Nacional d'Arts Plàstiques per a Joves 1985.

Aquesta competició és dividida en tres categories, segons l'edat, i enguany ha correspost a aquesta ciutat la categoria «C», dels 19 als 23 anys.

Els joves participants es pogueren presentar a les modalitats de pintura, dibuix i escultura, i van resultar guanyadors: Antonio J. Alcaraz, de València; Carmen Berenguer Alcón, de València, i Isidro Blasco, de Madrid, respectivament.

Les obres estigueren exposades durant una setmana a les sales de la Caixa

d'Estalvis de València. La qualitat en conjunt no era massa destacable, tret d'algunes poques peces. Totes les tendències, inclús un academicisme força accentuat, pul·lulaven pertot arreu; de tota manera, concursos i competicions d'aquest tipus són, no cal dir-ho, molt importants per tal que els joves valors puguin rebre una ajuda que els permeta de crear sense tantes angoixes. Una passa avant que, des d'ací, celebrem.